

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci odsúdeného **Š. M.** pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/9/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. januára 2017 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného **Š. M.** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 2. decembra 2016, sp. zn. PK-1T/9/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **Š. M.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením z 2.12.2016, č. k. PK-1T/9/2013-158 rozhodol podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. postupom podľa § 420 Tr. por. s poukazom na § 419 ods. 1, ods. 4 Tr. por. tak, že odsúdený **Š. M.** sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadil výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 25. marca 2013, sp. zn. PK-1T/9/2013 vo výmere 18 mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody **Š. M.** podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený sa v skúšobnej dobe dopustil ďalšieho

úmyselného trestného činu skutkom, ktorý bol časovo ohraničený od 1. septembra 2014 do vydania trestného rozkazu dňa 24. augusta 2015.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku podal v zákonnej lehote, riadne a včas, dňa 14. decembra 2016, sťažnosť odsúdený Š. M.. Sťažnosť odôvodnil v podstate tým, že nie je spokojný s trestom, nesúhlasí s rozhodnutím a žiada nariadenie hlavného pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného Š. M. nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenia alebo nedostatky takého charakteru, ktoré by odôvodňovali iné závery ako tie, ktoré v napadnutom uznesení správne odôvodnil Špecializovaný trestný súd.

Trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 25. marca 2013, sp. zn. PK-1T/9/2013, bol Š. M. uznaný vinným z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 2 roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 6. apríla 2013.

Špecializovaný trestný súd už v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia skúmal, či odsúdený vedie riadny život. Po uplynutí skúšobnej doby (7. apríla 2015) a zabezpečení potrebných správ zistil, že dňa 27. februára 2015 bolo Š. M. vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., s tým, že Š. M. mal v období od 1. septembra 2014 ako otec maloletých detí úmyselne neplniť vyživovaciu povinnosť.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10T/110/2015 vyplynulo, že dňa 21. júla 2015 bola podaná obžaloba a dňa 24. augusta 2015 vydaný trestný

rozkaz, ktorým bol Š. M. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy pre skutok od 1. septembra 2014 doposiaľ (teda do vydania trestného rozkazu – dňa 24. augusta 2015) a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba na 1 rok a súčasne mu uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 6. septembra 2016.

Z predloženého spisového materiálu je nesporné, že odsúdený Š. M. sa počas trvania skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, ktorá mu plynula od 7. apríla 2013 do 7. apríla 2015 dopustil trestnej činnosti, pre ktorú bol právoplatne odsúdený.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnute podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Špecializovaný trestný súd rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného Š. M. po uplynutí ročnej lehoty určenej v ustanovení § 50 ods. 5 Tr. zák., avšak v rámci dvojročnej lehoty určenej v ustanovení § 50 ods. 6 Tr. zák., pričom aj pre takýto postup boli splnené zákonné podmienky, keďže v skúšobnej dobe sa viedlo trestné stíhanie pre iný trestný čin proti Š. M. a toto trestné stíhanie bolo právoplatne ukončené 6. septembra 2016.

Pokiaľ má podmiennečne odsúdený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom

poruší, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin – ako aj v danom prípade – svedčí to o tom, že podmienené odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ. Za daného stavu je nutné konštatovať, že prvostupňový súd rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom.

Rovnako správne a zákonné je aj zaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, nezistil podmienky na zmenu napadnutého uznesenia, preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Š. M. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. januára 2017

JUDr. Peter P a l u d a, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Dana Wänkeová

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová